

musikkens publikum. Væsentlige dele af koncertlivet formidles gennem de lokale musikforeninger, hvis forhold imidlertid i almindelighed udviser en betydelig uensartethed i virke, men ensartet en meget dårlig økonomi. Det er utvivlsomt, at musikforeningerne spiller og bør spille en betydelig rolle som koncertformidlere, og at de med forøget støtte og i snævrere indbyrdes samarbejde og på landsplan kan medvirke til, at alle former for lødige koncerttilbud bliver tilgængelige for brede dele af befolkningen.

Et koncertliv er allerede bygget op omkring vore landsdelsorkestre og statslige orkestre, og det må være naturligt, at den støtteordning for landsdelsorkestrene, som er gennemført tidligere i henhold til særlig lovgivning, nu overføres til musikloven. Udover at støtten foreslås ændret fra at være en procentdel af orkestrenes samlede lønningsudgifter til at være en underskudsdekning sammen med kommunerne, således som det er tilfældet med landsdelsscenerne, tænkes der ikke gennemført større ændringer i orkestrenes almindelige forhold. Det er dog understreget, at koncertvirksomhed er orkestrenes hovedopgave, at de bør samarbejde omkring gennemførelsen af de repertoire-mæssigt særligt krævende koncertfremførelser, og at de naturligt bør medvirke ved gennemførelsen af ballet og musikdramatiske forestillinger.

Men koncertområdet er langt videre, end det der dækkes ind af landsdelsorkestrene og de mindre byorkestre, der fortsat tænkes støttet efter de i den tidligere orkesterlov gældende regler. Således kan nævnes kirkemusikken, der med baggrund i en lang tradition udgør et bærende element i dansk musik- og koncertliv, og som gennem en årrække i et vist omfang er blevet støttet af Den kulturelle Fond. Men i det hele må enhver levende fremførelse af musik for et publikum kunne omfattes af begrebet koncertvirksomhed, hvadenten de udøvende musikere eller sangere er professionelle eller amatører og uanset musikgenren. Der er især blandt ungdommen en betydelig interesse for koncerter med jazz-, beat- og folkemusik, som også skal kunne støttes, hvis de ikke ellers kan gennemføres.

Kvaliteten af koncertvirksomheden beror i høj grad på de udøvendenes kunstneriske formåen. De fleste rekrutteres fra de offentlige kunstneriske uddannelsesinstitutioner, der i et vist omfang råder over bevillinger til videreuddannelse af særlige talenter. Alligevel er der behov for at åbne støttemulighed for videreuddannelse og efteruddannelse af udøvende musikere, både for dem der virker i orkestre og ensembler og for de solistisk begavede.

Et særligt uddannelsesbehov er der for udøvere af musikformer som jazz, beat m. v. og andre musikformer i stadig udvikling, hvori der kun forsøgsvis undervises på konservatorierne, således at musikerne er henvist enten til privatundervisning, selvoplæring eller studier i udlandet.

Endelig omfattes af støttemuligheden forskellige områder, som tjener musikformidlingen i videre forstand, således udgivelse og udbredelse af noder, fonogrammer og publikationer om musik, musikarkiver, dokumentations- og informationsvirksomhed. Det gælder også de lokaler, hvor musikfremførelsen finder sted. Der er især uden for det storkøbenhavnske område omfattende koncertsalsproblemer. Landet er meget ujævnt dækket med lokaler, som egner sig til musikfremførelse, og som har fornødent teknisk udstyr, men det må i første række være en lokal kommunal opgave at stille sådanne lokaler til rådighed. Det samme må gælde sådanne anskaffelser, som er nødvendige for koncertvirksomhed, og som det ligger uden for den enkelte persons økonomiske mulighed at anskaffe. Det vil imidlertid i begge relationer være rimeligt, at der i et vist omfang åbnes adgang til statslig støtte.

Det vil ikke være muligt udtømmende at opregne de musikalske aktiviteter eller initiativer, som kan virke til gavn for vort musikliv. Derfor foreslås der tilvejebragt hjemmel til, at også musikalske former, der ikke specielt er nævnt i loven, kan opnå støtte, hvis et kvalificeret behov viser sig. Et sådant behov kan vel allerede nu konstateres inden for det musikdramatiske område, opera og ballet, som Det kgl. Teater og Den jyske Opera i hovedsagen er ene om at betjene, og som hidtil kun har fået økonomisk støtte i sammenhæng med teatervirksomhed. Statens Musikråd har gennem længere tid beskæftiget sig med de musikdramatiske problemer, hvis løsning ifølge deres karakter er overordentlig økonomisk krævende, og udover opera og ballet peger man også på de nye former for musikdramatik, som bl. a. udfolder sig i de kunstnerkredse, som eksperimenterer med lys og lyd. Musikrådets forslag går ud på, at der med tiden skal bestå et selvstændigt musikteater frigjort fra tilhørsforholdet til anden teatervirksomhed, men forholdene omkring musikdramatikken og relationerne til teatrene og operaen er efter ministeriets opfattelse endnu for uafklarede til, at der kan tages stilling hertil. Imidlertid vil det være rimeligt at holde en støttemulighed åben for initiativer, der ikke kan tilgodeses under teaterlovgivningen, indtil en samlet vurdering af musikdramatikens vilkår bliver mulig. Der henvises